

Nezbeda letos slaví 30 let

V roce 1992 začal pravidelně vycházet křesťanský zábavný měsíčník pro děti Nezbeda. Od počátku svého vydávání si redaktoři časopisu stanovili svou cílovou skupinu čtenářů, a to věk od 8 do 12 let. V roce 2010 vznikl Cvrček, časopis pro předškolní děti, který je distribuován jako volitelná příloha Nezbedy. Před třiceti lety stál u zrodu Nezbedy Mons. Jan Graubner. Za tu dobu Nezbeda změnil několikrát svého vydavatele, až se nakonec obloukem v roce 2013 vrátil pod Arcibiskupství olomoucké. Třicet let je dlouhá doba a leccos se během ní změnilo nebo posunulo jinam. Nejen o tomto období, ale také o plánech křesťanského dětského časopisu hovoříme se současným šéfredaktorem Nezbedy Leošem Hrdličkou.

Jak jste oslavili třicet let Nezbedy?

Samozřejmě, že je za co Bohu děkovat. Už jenom za to, že jsme tady vydrželi tři desetiletí, zatímco za tu dobu zanikly některé obdobné křesťanské časopisy pro děti v jiných státech, a to katolických. Také dnes jsou mezi našimi malými čtenáři děti našich dřívějších čtenářů. Ovšem oslava jako taková žádná nebyla.

Za třicet let společnost urazila kus cesty. Jáci jsou dnes čtenáři Nezbedy?

Rád bych řekl, že děti jsou stále stejné – jejich život i dobrodružství, které prožívají ve své fantazii spolu se svými oblíbenými hrdiny. Ale není tomu tak. Do jejich života vstoupila digitální technologie, která jim na jednu stranu neskutečně rozšiřuje obzory, ale na druhou stranu je také neskutečně okrádá. Také povinnosti jsou jiné. Společnost je vyvíjen tlak na na výkon – škola, sport, kroužky, hudba, jazyky. Internet a mobilní technika jim nabízí dostupné a jednoduché rozptýlení, ale také jim ubírá prostor na rozvoj fantazie. Děti méně čtou. To jsou skutečnosti,

se kterými se také náš dětský časopis musí vyrovnat.

Jaké má v této společnosti postavení křesťanský časopis?

Dětský křesťanský časopis v naší postkomunistické zemi, kde se více než tři čtvrtiny obyvatelstva nehlásí k některému náboženskému vyznání, má velmi omezený prostor na svou existenci. Od začátku jeho vydávání bylo jasné, že si sám na sebe nikdy nevydělá. Jako předmět podnikání by si takový časopis žádný racionálně uvažující člověk nikdy nevybral. Křesťanský tisk, navíc omezený na velmi úzké věkové spektrum čtenářů, pro nás byl vždy spíše pastoračním projektem, službou. Jako takový musí být chtěn a podporován především církví.

Co v dnešní době představuje činnost redakce dětského časopisu?

Jsou to tři hlavní oblasti, kterým věnujeme zvýšenou pozornost.

Tou první je samotný časopis. Jeho tvorba, autoři, obsah. Neustálé sestavo-

Snímek Ondřej Jakubíček

vání stávajících i nových rubrik, povídek, rozhovorů. Následně jejich grafické zpracování a korektury. A v neposlední řadě předání tiskových dat do tiskárny. Pak následuje distribuce. Tu si děláme také sami. Vše roztrídít, nabalit a odvézt na poštu. A tak je to každý měsíc.

Druhou oblastí je něco jako marketing – neustálé oslovování nových čtenářů. Máme poměrně věkově úzkou skupinu čtenářů, proto je tato práce vyžadována neustále. Na reklamu nemáme peníze, tak využíváme dostupné možnosti jako je Noc kostelů, oslovování duchovních správců farností, kde Nezbedu neodebírají, a občasná setkání církevních společenství.

Třetí oblastí je neustálé shánění chybějících finančních prostředků. I když jsme všechny možné náklady od počátku vydávání časopisu stáhli na minimum a mnoho činností děláme vlastními silami, přesto máme každoroční schodek, na který musíme sehnat peníze. Řešením nikdy nebylo přenesení tohoto schodku do předplatného. To by nikdo z předplatitelů nezaplátil. Časopis buď církev bude chtít a musí být různými prostředky podporován, nebo prostě nebude.

Jakou má dětský křesťanský časopis budoucnost?

Přestože vnímáme, že pro budoucnost dětí je potřebná jejich vhodná formace, ke které také náš časopis chce přispívat, budoucnost redakce je plně závislá na finančních prostředcích. Již po tři desetiletí žijeme z minimální mzdy. Aby tato situace byla alespoň trochu snesitelná pro uživení našich rodin, musíme mít k této práci ještě vedlejší příjmy. A to vyžaduje pak mnoho další práce a času. Před šesti lety jsem

Poutníci zaplnili baziliku. Romská pouť byla živá a dynamická

Tradiční Romská pouť, ojedinělé duchovní setkání Romů z Čech, Moravy a Slovenska, se po dvou letech vrátila na Svatý Kopeček u Olomouce, na místo, které je s ní od počátku vzniku spjato. Motivem letošního 23. ročníku Romské pouti bylo *Amen nasan vaš peske cudze* (Nejsme si cizí). Mši svatou celebroidal biskup Mons. Václav Malý, který je předsedou Rady Iustitia et Pax, menšiny a migranti a Rady pro pastorační krajanů v zahraničí.

Romská pouť se i letos nesla v duchu dobré nálady a oslav. Oproti minulému roku, kdy byla událost spíše komornější kvůli pandemické situaci, byl letošní ročník díky téměř 350 poutníkům dynamický a živý. Poutníci se potkali u kříže pod bazilikou o něco později, než bylo plánováno, protože početná skupina poutníků z Prahy ráno uvízla v koloně. Počáteční zmatek utichl, jakmile se všichni sešli v bazilice na mši, kterou sloužil Václav Malý, titulární biskup marcellianský a pomocný biskup pražský.

Hned na začátku mše biskup Malý poznamenal, že je od oltáře na plnou baziliku krásný pohled. Všechny radostně přivítal a sdělil, že ho těší, že na pouti vidí všechny generace, starší poutníky, rodiny s dětmi i mládež. „Myslím, že byl až dojatý“, říká Richenza Buková, pastorační asistentka Charity Olomouc a jedna z hlavních organizátorek Romské pouti. Biskup Malý v kázání vycházel právě z tématu letošní pouti Nejsme si cizí a mluvil o rovnosti všech lidí.

Zpěv, tanec, ale i herecké představení

Po mši následoval doprovodný program, který začal společným obědem a posezením u kávy. Poté proběhlo představování poutních skupin. Namísto dlouhých proslovů každá skupina předvedla, co je jí blízké – poutníci zpívali, tančili... Skupina dětí z Prahy, která přijela v doprovodu sester od Matky Terezy, si pro ostatní připravila krátké herecké představení,

při němž byly děti oblečené v jejich řeholních rouchách. Otec Hyacinth přinesl přednášku na téma „Ježíšovy vlastní“. Křesťanské písně zahrála brněnská skupina Marka Nového.

Nezapomnělo se ani na nejmenší účastníky. Na jednotlivých stanovištích mohly děti plnit úkoly inspirované evangeliem. Seznámily se se

skutky milosrdenství, jako je například uzdravení nemocného, napojení žíznivého či nasycení hladového. Za splnění všech úkolů děti dostaly malou odměnu.

Posláním Romské poutě je již po celé dvacetiletí snaha vytvořit prostor pro společné duchovní sdílení Romů z České a Slovenské republiky.

„Řada poutníků přijíždí opakovaně, pouť se pro ně stala již každoroční tradicí. Mnozí své vzdálené známé potkávají jednou za rok právě tady. Pro mě osobně bylo radostí vidět a slyšet lidi, kteří jsou spolu rádi. Na konci dne si člověk uvědomil, že toto jsou ak739 344 031ce, které mají smysl“, přibližuje Richenza Buková. Pouť završilo závěrečné pozhánání v bazilice Navštívení Panny Marie, odtud už se poutníci vydali dále na svou vlastní cestu.

Anna Halamová
Charita Olomouc

osobně dospěl do stavu, kdy jsem byl nucen neustále pracovat sedm dní v týdnu, a to bylo už po všech stránkách neúnosné. A také žádný čas na rodinu. Už se k tomu nechci vracet! Jsme teď na chod redakce tři a stále žijeme za těchto „dietních“ podmínek. Opravdu nevím, jak ještě dlouho se dají tyto podmínky vydržet. I služba má své limity.

Ale abych odpověděl blíže na položenou otázku, zabýváme se také dalšími oblastmi, ve kterých je nám v posledním období velmi nápomocen „mediální tým“ mladých dobrovolníků. První oblastí je širší proniknutí do mediálního světa, především tvorba nového webu a e-shopu. Tady očekáváme také provázanost s aktuálními digitálními technologiemi, jako jsou například sociální sítě. Rovněž počítáme s možností distribuce elektronické verze časopisu. Další oblastí by pak mohla být provázanost s ostatními křesťanskými médii.

Co připravuje redakce Nezbedy v nejbližším období?

Kromě zmíněného nového webu, který bude častěji aktualizován články z našich archivů, máme stále připraveno několik dalších souborných publikací. Ať už se jedná o další díly Komiksových sešitů s novými příběhy ze života světců nebo oblíbený Nezbedův humor či další tematické sešity s výběrem povídek a příběhů z našich archivů. V současné době vše závisí na stavu finančních prostředků.

Co by v současnosti dětskému křesťanskému časopisu nejvíce pomohlo?

Vždy uvítáme nové autory povídek, příběhů i jiných tematických textů. A také ilustrátory. Honoráře jsou sice symbolické, ale jsou. Velmi důležitá je také finanční podpora především ze strany podnikatelů, nejlépe ta pravidelná. V následujícím roce jsme přišli o významnou finanční podporu a tak jednatřicátý ročník bude závislý na tom, zda se nám podaří tuto situaci vyřešit.

Závěrem bych připomenul výrok kardinála Tomáše Špidlíka: „Život je příliš krátký na to, abychom četli jen dobré knihy. Musíme si najít ty nejlepší, tedy především ty, z nichž čerpáme Boží moudrost.“ Nezbeda i Cvrček chtějí být právě takovými tiskovinami, které mladým čtenářům ukazují Boží moudrost na přirozeně dobrých věcech, jenž mohou formovat jejich život, vztahy i víru.

■ **Josef Pala**

www.casopisnezbeda.cz
info@casopisnezbeda.cz
tel. 739 344 031

Snímek Ondřej Pokorný